

Maa

Luxemburg

Hae

Maa: Luxemburg

, , 01.05.2017 – 31.07.2017

Maa: Luxemburg

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.05.2017 – 31.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

toukokuu-heinäkuu 2017, Luxemburg

Olin työharjoittelussa Luxemburgissa ERYICA (European Youth Information and Counselling Agency) nimisessä järjestössä. Järjestö on Euroopan laajuinen nuorisotiedotus järjestö, joka pitää yhteyttä eri eurooppalaisiin jäseniinsä (nuorisjärjestöihin). Järjestö ei ollut minulle entuudestaan tuttu, mutta ennen sinne hakemista tutustuin järjestöön sen nettisivujen kautta.

Hain Erasmus-harjoittelutukea helmikuussa 2017. Minulla ei ollut mitään erityistä maata mielessä tukea hakiessani, mutta ensisijaisesti olin kiinnostunut ranskankielisistä maista, sillä halusin kehittää ranskan kieltäni. Luxemburgissa ranska on yksi virallisista kielistä, joten maa oli minulle erittäin sopiva. Hain täydennyshaussa, mutta siihenkin nähden minulla oli riittävästi aikaa hoitaa kaikki tarpeellinen. Kiireellisin vaihe oli harjoittelupaikan vastaanottamisen ja aloittamisen välillä, kun alle kuukaudessa piti järjestää kaikki kandidaatintutkinnosta lentolippuihin ja asumiseen. Kaikki kuitenkin onnistui hyvin.

En saanut apua yliopistolta harjoittelupaikan etsimiseen. Etsin Googlen avulla erilaisia sivustoja, jotka tarjoavat (erasmus)harjoitteluita ja löysin harjoittelupaikkani eurobrussels.com sivustolta. Lähetin sähköpostilla vapaamuotoisen työhakemuksen ja sen yhteydessä lähetin CV:ni. Kun olin lähettänyt hakemukseni, sain melko nopeasti kutsun Skype-haastatteluun, joka kesti vajaan puoli tuntia. Sain tietää harjoittelupaikan saamisesta muutaman päivän kuluessa ja vastaanotin paikan lyhyen harkinnan jälkeen. Harjoittelusopimus sovittiin virallisesti sähköpostitse skannattuja papereita lähettelemällä. Kaiken kaikkiaan koin sopimuksen teon varsin helpoksi, ja yliopistosta oltiin nopeita allekirjoittamaan tarvitsemani papereita.

Minulla oli yhteiskunta-alan korkeakoulutettujen matkavakuutus valmiiksi. Tämä vakuutus on kuitenkin voimassa vain matkan ensimmäiset 45 päivää, joten jouduin Luxemburgista käsin jatkamaan vakuutusta. Matkavakuutus oli periaatteessa "vapaa-ajan matkavakuutus", mutta harjoitteluni ollessa palkaton oman opintojeni työharjoittelu, vakuutusyhtiöni hyväksyi työharjoitteluni vapaa-ajan matkaksi. Luxemburg on EU:n jäsenvaltio, joten mitään

ylimääräisiä muodollisuuksia ei tarvittu. Lisäksi olin maassa vain kolme kuukautta, joten minun ei tarvinnut rekisteröityä maan tai kunnan asukkaaksi. Matkustin Suomesta ensin Pariisiin lentäen ja Pariisista otin junan (2,5h) Luxemburgiin. Luxemburgiin voi lentää Suomesta, mutta lennot olivat verrattain kalliita.

Sain työpaikalta ennen saapumistani sähköpostitse ”intern’s guide” -oppaan, jossa oli tietoa asumisesta ja liikkumisesta. Luxemburgissa asuntojen hinnat ovat suomalaisillekin hyvin korkeat, ja soluhuoneiden hinnat ovat pääkaupungin ulkopuolellakin helposti 600-700 euroa. Yksiöitä en edes katsonut, sillä niiden hinnat olivat lähes poikkeuksetta yli 1000 euroa. Sain soluhuoneeni erään paikallisen opiskelijajärjestön kautta, joka myös järjesti viikoittain tapahtumia ja retkiä Luxemburgissa sekä naapurimaissa. Tämän vuoksi maksoin soluhuoneestani vain 450e kuukaudessa, mikä oli Luxemburgin hintatasoon nähden todella edullinen. Luxemburgissa hyvin monet asuvat pääkaupungin ulkopuolella (kuten minä) ja hyvin monet asuvat maan rajojenkin ulkopuolella edullisemman hintatason vuoksi. Talo, jossa asuin oli alle vuosi sitten remontoitu ja hyvien kulkuyhteyksien päässä työpaikkaani ja Luxemburgin keskustaan. Vuokra vastasi asunnon tasoa loistavasti ja oli erittäin edullinen yksityisellä julkaistuihin asuntoihin nähden.

Järjestössämme oli minun lisäksi vain kaksi vakituista työntekijää sekä esimiehemme. Tiimimme oli täten erittäin pieni, mikä mahdollisti minulle läpikohtaisen perehdytyksen tehtäviini. Työskentelimme lisäksi samassa huoneessa, eli avun kysyminen oli todella helppoa. Samassa rakennuksessa oli meidän järjestömme lisäksi paljon muita nuorisjärjestöjä, joiden työntekijöihin tutustui kahvihuoneessa ja yhteisissä työtehtävissä. Työtehtävät olivat todella monipuolisia ja vaihtelevia. Työtehtävät suoraan sanottuna ylittivät odotukseni, enkä ollut ajatellut pääseväni tekemään sen kaltaisia tehtäviä. Kaiken kaikkiaan työskentelin lähes koko ajan tietokoneella, esimerkiksi lyhyitä tiedotteita kirjoittaen, nettisivuja päivittäen, sähköposteja kirjoittaen. Työ oli toisinaan kiireistä ja stressaavaa, mutta työkaverini ottivat huomioon, että olen vasta työharjoittelussa. Kiireisyyden vuoksi minulla ei ollut juurikaan toimettomia hetkiä ja sain koko ajan olla tekemässä. Pääsin työskentelemään yllättävän paljon ranskaksi, mikä oli minulle mukava yllätys. Työaikani oli viikossa 30 tuntia ja sain päättää, teenkö 8h/pv neljän päivän ajan vai 6h/pv viiden päivän ajan viikossa. Tein usein kahdeksan tuntia päivässä, jotta sain pitkän viikonlopun. En saanut työstäni rahallista korvausta enkä lounasetua, mikä oli vähän harmillista.

Luxemburgin viralliset kielet ovat luxemburg, ranska ja saksa. Työharjoitteluni työkieli oli kuitenkin virallisesti englanti. Erasmus kielitestin mukaan englannin kieleni oli C2 tasoa jo ennen lähtöä, joten suurta muutosta kielitaidossa ei mielestäni tapahtunut. Pääsin työharjoittelussa kuitenkin kirjoittamaan esimerkiksi sähköposteja, onnittelukirjeitä, hylkäyskirjeitä jne. englanniksi ja koin, että kehityin tämän kaltaisten tekstien kirjoittamisessa. Osaan kuitenkin myös ranskaa kohtuullisen hyvin, ja pääsin käyttämään sitäkin työharjoittelussa. Koin, että ranskan kieleni parantui englantia enemmän, sillä sen taso oli alun perinkin englantia huomattavasti heikompi.

Kesällä Luxemburg oli Suomea jonkin verran lämpimämpi ja myös sateinen. Hellettä riitti toukokuusta heinäkuun loppuun, kun lähdin takaisin Suomeen. Luxemburg ei kulttuurisesti eroa Suomesta omasta mielestäni kovinkaan paljon. Mitään erityisiä kulttuurieroja en huomannut, paitsi naapurien ja tuntemattomienkin moikkaaminen kadulla. Työpaikalla ei juuri pidetty taukoja, mikä oli ainut isompi ero minkä keksin Suomeen verrattuna. Tämä saattoi toki olla erityistapaus vain minun harjoittelupaikassani.

Luxemburg on kallis maa ja ihmettelyn suuresti, miksi se on Erasmus-tuen mukaan määritelty alemman hintatason maaksi. Mielestäni Luxemburg on Suomea kalliimpi maa erityisesti asumiskustannuksiltaan mutta myös ruuan suhteen. Julkinen liikenne on halpaa, mikä oli mukava yllätys. Luxemburgista pääsee matkustamaan Keski-Eurooppaan todella nopeasti. Maa on pieni, joten tunnissa pääsee junalla Saksaan, Ranskaan ja Belgiaan vaivatta ja halvalla. Lisäksi maan sisällä saa neljällä eurolla päivälipun juniin ja busseihin, jolla pääsee matkustamaan rajattomasti päivän ajan.

Saan harjoittelusta yhteensä 5 opintopistettä, mikä on mielestäni varsin vähän kolmen kuukauden työssäkäyntiin nähden. En tiedä vielä tarkemmin, mihin opintojaksoon sisällytän harjoitteluni. Erasmus-harjoittelu oli hyvä väylä päästä matalalla kynnyksellä kansainvälisiin työtehtäviin Euroopassa. Työpaikkani oli muutenkin kansainvälinen järjestö, joten toiminta ei ollut vain Luxemburgin sisäistä. Harjoitteluapuraha yksinään ei olisi riittänyt mihinkään, mutta opintotuen kanssa yhdessä pystyin elämään kohtuullisen hyvin. Toivoisin, että Luxemburg muutettaisiin korkeampien asumiskustannusten maaksi, sillä Luxemburgissa on EU:n korkein bruttokansantuote. On hyvin erikoista, että Luxemburg on samassa hintaluokassa kuin Unkari tai Viro maan ollessa Suomeakin kalliimpi maa elää.

Työharjoitteluni oli todella hyvä kokemus ja Luxemburg yllätti kansainvälisyydellään. Maa on pieni, mutta siellä riittää nähtävää ja maasta pääsee myös pois hyvin helposti. Työharjoitteluni ei vastannut kaikilla tavoin omaa alaani tai mitä olin yliopistossa opiskellut, mutta koin sen olevan todella hyvää työkokemusta kansainvälisessä järjestössä työskentelystä.

Minuun saa ottaa yhteyttä Luxemburgiin liittyvissä harjoitteluasioissa.

Centre Universitaire de Luxembourg, Luxemburg, 15.09.2016 – 12.02.2017

Maa: Luxemburg

Kaupunki: Luxemburg

Vaihtoaika: 15.09.2016 – 12.02.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Centre Universitaire de Luxembourg

Vietin syksyn 2016 ja alkuvuoden 2017 Erasmus-vaihdossa Luxemburgissa opiskellen Université du Luxembourgissa sosiaalitieteiden tutkinto-ohjelmassa. Luxemburgin yliopisto on perustettu 2000-luvulla ja sen toiminta on jakautunut kolmelle eri kampukselle, joista kaksi sijaitsee Luxemburgin keskustassa ja yksi maan eteläosassa; suunnitelmassa kuitenkin on lähitulevaisuudessa kaikkien opiskelualojen keskittäminen Belvalin kampukselle, jolla itse opiskelin. Valtaosa yliopiston hallinnollisista järjestelyistä, esimerkiksi kansainvälisten asioiden toimisto löytyy jo juuri Belvalista. Yliopistoalue on uusi ja moderni, siellä on opiskelurakennusten ja kirjaston lisäksi muutamia ravintoloita, kauppakeskus sekä rautatieasema.

Kohdemaassa opiskelu jakautuu kahteen lukukauteen, joista niin sanottu winter semester alkaa syyskuun puolessa välissä ja päättyy tenttikauteen helmikuussa. Useimpien kurssien

luento-opetus kuitenkin loppuu jo joulukuun mennessä, tai näin ainakin omalla kohdallani oli, joten tammikuussa on tarkoitus itsenäisesti valmistautua tentteihin sekä kirjoittaa esseitä tai muita lopputöitä. Osalla kursseista oli myös jatkuvia tehtäviä, joita palautettiin pitkin syksyä, jolloin koko kurssi saattoi olla käytännössä ohi jo kaksi kuukautta ennen lukukauden virallista loppua. Käytännöt siis riippuvat myös opettajasta sekä todennäköisesti opiskeltavasta aineesta, kuitenkin kaikki suoritukset ja arvosanat kirjataan rekisteriin vasta helmikuussa. Luxemburgin yliopisto mainostaa itseään nettisivuillaan monikieliseksi ja toivottaa vaihto-opiskelijat tervetulleiksi. Tästä huolimatta englanninkielisten kurssien valikoima on suhteellisen suppea, varsinkin kandidaton tutkinto-ohjelmissa, jollaiseen itsekkin olin hyväksyttyä. Tämä kuitenkin ilmeisesti tiedostetaan yliopistolla itsekkin, ja tilannetta pyritään jatkuvasti parantamaan. Myös tutkinto- ja oppiainerajat ovat Keski-Euroopassa huomattavasti tiukempia kuin Tampereen yliopistossa, ja suomalaisen, joustavaan yliopistojärjestelmään tottuneena oli välillä hieman vaikea ymmärtää, miksei kurssien ottaminen toisista tutkinto-ohjelmista ollut mahdollista. Vaihto-opiskelijoiden kohdalla näissä vaatimuksissa oltiin kuitenkin valmiita jonkin verran antamaan periksi. Valitsemani kurssit osoittautuivat kaikki sisällöltään mielenkiintoisiksi, teemat tai näkökulmat olivat sellaisia, joista Suomessa ei välttämättä ole samalla tapaa tietoa tarjolla, opetuksen koin laadukkaaksi ja suoritustavat (pieniä ryhmätöitä, esitelmä, tentti, oppimispäiväkirjatyypiset tehtävät) sopivan vaihteleviksi. Myöskään arviointi ei mielestäni ollut niin tiukkaa kuin olin etukäteen kuullut Benelux-maissa olevan, opettajat olivat todella reiluja vaihto-opiskelijoita kohtaan ja esimerkiksi kielioppivirheiden suhteen oltiin hyvin ymmärtäväisiä eikä niiden annettu juurikaan vaikuttaa arvosanaan. Opintopistemäärät olivat kuitenkin varsin pieniä verrattuna vaadittuun työmäärään, sillä kandidaton kursseista sai usein ainoastaan kolme pistettä vaikka kurssi olisi pitänyt sisällään lähes yhtä paljon työskentelyä ja suorituksia kuin Suomen viiden opintopisteen kurssi. Luxemburgin yliopisto tarjoaa kielikursseja, mutta niistä ilmoitettiin sähköpostitse vasta lukukauden alettua, joten mitään vaihtoaikaa edeltävää intensiivikurssia ei ollut mahdollista suorittaa. Itse osallistuin saksan alkeiskurssille, joka järjestettiin kerran viikossa iltaisin. Kurssi oli maksullinen eikä siitä saanut opintopisteitä, mutta mahdollisesti työhaussa hyödyllinen todistus osaamisesta lähetettiin sähköisesti kurssin päätteeksi.

Mitä tulee kielitaitoon, iskee Luxemburgissa helposti lievä alemmuuskompleksi, sillä lähes jokainen puhuu luxemburgin lisäksi sujuvaa saksaa ja ranskaa. Vaikka ilmeisesti ranska on virallinen hallinnollisten asioiden kieli, ovat kyltit ja ohjeistukset usein kolmella eri kielellä: saksaksi, ranskaksi ja vaihtelevasti joko luxemburgiksi tai englanniksi. Kannattaa myös huomioda se, että Luxemburgin ranska on hyvin erilaista kuin se kieli, jota Ranskassa tai Belgiassa puhutaan. Kuitenkin ero on onneksi lähinnä lausumisessa, ei niinkään kirjoitusasussa. Yliopiston henkilökunnan ja muunkin väestön englanninkielentaito on yleisesti ottaen todella hyvä, mutta esimerkiksi bussikuskit tai kauppojen kassatyöntekijät eivät välttämättä puhuneet englantia.

Itse asuin vaihdon ajan yhdessä yliopiston asuntoloista, Mondercange-nimisessä pienessä kylässä peltojen keskellä. Muutama viikko ennen lukukauden alkamista sain sähköpostitse koodin, jolla asuntoa pystyi hakemaan, asuntoloita on useita ja niihin voi tutustua yliopiston nettisivujen välityksellä. Asuntoa hakiessa oli mahdollista esittää toiveita esimerkiksi sijainnista tai omasta kylpyhuoneesta, pääosin asuntolapaikat pyritään kuitenkin järjestämään sen mukaan millä kampeksella opiskelija pääosan kursseistaan suorittaa. Oma asuntolani oli kaksikerroksinen omakotitalo, jossa jokaisella oli oma huone sekä kylpyhuone,

keittiöitä oli molemmissa kerroksissa yksi, joten jääkaappi oli jaettu seitsemän ihmisen kesken. Yhteisten tilojen siisteydestä vastasi siivoja, joka kävi talossa kerran kahdessa viikossa.

Kylä, jossa asuntolani sijaitsi, oli hyvin sympaattinen ja ennen kaikkea turvallinen, mutta sijainti ei ollut aivan se optimaalisin, jouduin nimittäin matkustamaan yliopistolle kahdella eri bussilla, vaikka matka oli ainoastaan viiden kilometrin mittainen. Lisäksi alueella ei ollut juuri mitään palveluita, asuntolan internet-yhteys toimi todella vaihtelevasti ja varsinkin yöaikaan hintava taksi oli ainoa mahdollisuus päästä kaupungista kotiin, koska Mondercangessa ei ole juna-asemaa. Asuntolat on käsittäkseni varattu pääsääntöisesti muualta tuleville opiskelijoille, luxemburgilaisten keskuudessa on varsin yleistä, että vielä yliopisto-opiskelijatkin asuvat vanhempiensa luona, koska etäisyydet ovat niin lyhyitä, ettei tavallaan ole tarvetta muuttaa lähemmäs oppilaitosta. Lisäksi korkean elintason takia asunnoista pyydettyvät vuokrasummat ovat melko suuria, toisaalta keskimääräiset palkatkin ovat korkeampia vaikkapa Suomeen ja varsinkin lähialueisiin verrattuna.

Yliopiston organisoimat saapumis- ja tervetuliaisjärjestelyt olivat mielestäni varsin onnistuneet, itselläni oli tavallaan oma paikallinen tuutori, joka oli heti lentokentällä vastassa ja ohjeisti käytännön asioissa. Vaihto-opiskelijoille oli alkuun järjestetty muutamia tapahtumia ja aktiviteetteja, muun muassa brunssi ja matka Amsterdamiin. Tämänkaltaista toimintaa olisi voinut kuitenkin olla huomattavasti enemmän ja monipuolisemmin. Yliopisto tarjosi joitakin kursseja, kulttuuritapahtumia ja ryhmäliikuntatunteja opiskelijoilleen, mutta valikoima ei mielestäni ollut aivan Tampereen veroinen. Itse asiassa tuutorit olivat lähes ainoa luonnollinen linkki vaihto-opiskelijoiden ja luxemburgilaisen väestön välillä, ja vaihtarit päätyivätkin viettämään pääsääntöisesti aikaa keskenään. Tämä on käsittäkseni kuitenkin varsin yleinen ilmiö, oli vaihtokohteena mikä tahansa. Toki luennoilla tai ryhmätöissä oli mahdollista tutustua myös paikallisiin opiskelijoihin, mutta luentosali ei välttämättä ole se luontevin ympäristö ystävystymiseen. Luxemburgissa kun ei oikeastaan tunneta ainejärjestökulttuuria lainkaan, tätä puutetta paikallisetkin – ne harvat joiden kanssa aiheesta siis keskustelin – tuntuivat harmittelevan.

Luonnollisesti pinta-alansa takia ei varsinaisten nähtävyyksien määrä Luxemburgissa päättä huimaa, koko maassakin on ainoastaan asukasluvunsa ja palveluidensa perusteella kaksi kaupungiksi luokiteltavaa suurempaa paikkaa: pääkaupunki Luxemburg ja etelässä sijaitseva Esch-sur-Alzette. Tästä huolimatta maan sijainti kartalla on loistava ja sieltä on hyvät kulkuyhteydet eri suuntiin, ehdin esimerkiksi oman vaihtoni aikana vierailemaan Ranskassa, Belgiassa ja Alankomaissa sekä useamman kerran Saksassa. Lisäksi joko Luxemburgin tai sen lähialueiden lentokentiltä voi löytää edullisia lentoja muualle Eurooppaan. Toki Luxemburgin rajojen sisäpuoleltakin tavanomaisia ajanviettomahdollisuuksia löytyy, esimerkiksi uimahallit ja elokuvateatterit, muutama museo, pari vanhaa linnaa sekä erilaisia kauppoja, myös vaeltaminen on varsin suosittua ja luontomatkailuun luxemburgilaismetsät tarjoavatkin erinomaiset mahdollisuudet. Tehdessä suunnitelmia Luxemburgissa on hyvä kuitenkin aina huomioida viikonpäivä, sillä sunnuntait ja juhlapyhät vaikuttavat suuresti aukioloaikoihin sekä julkisen liikenteen aikatauluihin. Se, etteivät edes ruokakaupat ole sunnuntaisin auki kuin vain aamupäivän ajan, vaati aluksi hieman totuttelua. Poikkeuksen tähän käytäntöön tekivät kuitenkin muutamat joulua edeltävät sunnuntait.

Suomesta ei ole tarjolla suoria lentoja Luxemburgiin, kuitenkin vaihtamalla konetta esimerkiksi Amsterdamissa tai Frankfurtissa pääsee perille suhteellisen kätevästi, noin neljässä tai viidessä tunnissa. Toinen, mahdollisesti edullisempi, vaihtoehto on katsella lentoja lähialueiden lentokentiltä, esimerkiksi juuri Frankfurtiin pääsee bussilla tai junalla muutamassa tunnissa. Omasta näkökulmastani Luxemburgin sisäinen julkinen liikenne on varsin kattava, vaikka rautatieverkosto keskittyy tärkeimpien kaupunkien yhdistämiseen, bussilinjoja löytyy useita, näiden lisäksi keskustan ruuhkia helpottamaan on tekeillä raitiovaunu. Aikataulut ovat arkena päiväsaikaan monipuoliset ja kätevän puhelinsovelluksen reittioppaan avulla oli varsin vaivatonta löytää paras mahdollinen vaihtoehto päästä haluamaansa määränpäähän. Kaikkein parasta julkisen liikenteen verkostossa oli kuitenkin sen käyttämisen edullisuus opiskelijoille: opiskelijakorttia noudettaessa oli mahdollista maksaa alle neljäkymmenen euron suuruinen summa, joka oikeutti käyttämään rajattomasti busseja ja junia Luxemburgin sisällä koko puolivuotisen lukukauden ajan. Huolimatta julkisen liikenteen tarjoamista mahdollisuuksista on yksityisautoilu luxemburgilaisten keskuudessa suosittua, mikä näkyy myös infrastruktuurissa, moottoriteitä on paljon ja keskustan vanhempaa kaupunginosaa lukuun ottamatta autolla pääsee lähes joka paikkaan. Esimerkiksi rehellisesti sanottuna, en tiedä olisiko asuntolaltani ollut mahdollista kävellä Belvalin kampukselle, sillä reittejä jalankulkijoille ei paikoitellen ole lainkaan tarjolla. Yksityisautoilua osaltaan edistää myös polttoaineen edullisehko litrahinta.

Huolimatta siitä, että Luxemburg eräänlaisen veroparatiisin kyseenalaista mainetta nauttiikin, hintataso on kokemukseni mukaan – alkoholia lukuun ottamatta – hyvin samankaltainen kuin Suomessa, ravintoloissa syöminen saattaa olla jopa hieman kalliimpaa. Esimerkiksi jo yliopiston ruokalan tarjoama ateria maksoi lähes tuplasti enemmän kuin Suomessa. Lisäksi ruokailut piti ladata aina opiskelijakortille, eikä yhden lounaan maksaminen erikseen ollut mahdollista. Valikoima ruokakaupoissa oli mielestäni melko samankaltainen kuin kotonakin, kasvissyönnö ei ole ehkä Keski-Euroopassa aivan niin yleistä kuin Suomessa (esimerkiksi yliopiston lounasvalikoiman neljästä tai viidestä vaihtoehdosta ainoastaan yksi oli kasvisruokaa), mutta ei se mitään suoranaisia ongelmia aiheuttanut.

Olin lukenut ennen vaihdon alkua, että Luxemburgin syksyt ja talvet ovat todennäköisesti runsassateisia, ja olin varautunut tähän hankkimalla uuden sateenvarjon – jonka lopulliset käyttökerrat vaihdon aikana olivat kuitenkin varmaan yhden käden sormilla laskettavissa! En tiedä olivatko netistä etukäteen katsomani sademäärät liioiteltuja vai sattuiiko syksy vain olemaan harvinaisen aurinkoinen. Joulukuussa lämpötila laski jo aavistuksen pakkasen puolelle ja vuodenvaihteen jälkeen satoi hieman lunta, joka ei kuitenkaan pysynyt maassa juurikaan viikkoa pidempään. Lähdin Luxemburgista helmikuun puolivälissä, jolloin säätila vastasi jo lähes Suomen kevättä.

Vaihtoaika oli oikeastaan täysin erilaista kuin olin etukäteen kuvitellut, esimerkiksi valtava vapaa-ajan määrä tuntui kiireisen opiskeluista, osa-aikatyöstä, ystävästä ja perheestä koostuvan Suomi-arjen jälkeen hämmäntävältä. Oli myös yllättävää rankkaa olla ainoa suomalainen, varmaan jopa pohjoismaalainen, vaihto-opiskelija koko yliopistossa, ei tavallaan ollut viiteryhmää johon samaistua. Ainoa suomalainen, jonka tapasin viiden Luxemburgissa viettämäni kuukauden aikana, oli erään kurssin opettaja. Tämän takia olo oli välillä ulkopuolinen seuratessa sivusta muunmaalaisten opiskelijoiden muodostaessa ryhmiä, joissa he kykenivät kommunikoimaan keskenään aivan eri tasolla. En ollut aikaisemmin ymmärtänyt kuinka sidoksissa oma persoonani itse asiassa on äidinkieleen. Vaikka kielitaitoni ei ehkä parantunut aivan niin paljon kuin olisin toivonut, uskon vaihtoajan kasvattaneen

ongelmanratkaisukykyä, lisännen itsetuntemusta sekä eräänlaista suhteellisuudentajua ja opettaneen suhtautumista identiteetin kansallisiin ulottuvuuksiin. Vaikka kulttuuriset painotukset vaihtelevat, oli mielenkiintoista huomata opetuksen ja tutkimuksen suurten linjojen ja teemojen olevan yllättävän samanlaisia riippumatta maantieteellisestä sijainnista, esimerkiksi akateeminen keskustelu Yhdysvaltain presidentinvaaleihin liittyen vaikutti hyvin samankaltaiselta niin Suomessa kuin Luxemburgissakin.

Luxemburgia suosittelen vaihtokohteenä turvallisuutta ja luonnonläheisyyttä arvostavalle, se tarjoaa kiehtovalla tavalla kansainvälisen ilmapiirin ilman suurempiin kaupunkeihin liittyvää hektisyyttä. Kokemukseni perusteella ranskan tai saksan taitaminen on lähes välttämätöntä, ei niinkään siksi, ettei arkielämässä pärjäisi ilman vaan koska opiskeleminen pelkästään englanniksi on käytännössä mahdotonta. Jos itse lähtisin nyt vaihtoon uudestaan, yrittäisin valmistautua siihen huolellisemmin ja pyrkisin osallistumaan aktiivisemmin erilaiseen järjestettyyn toimintaan. Luulen, että paremmalla asuntolasijainnilla ja ilman kurseihin liittyneitä epäselvyyksiä, olisin varmasti saanut vaihtoajasta enemmän irti. En kuitenkaan missään tapauksessa kadu Luxemburgin aikaani.

Universite du Luxembourg, Luxembourg, 15.02.2016 – 27.06.2016

Maa: Luxemburg

Kaupunki: Luxemburg

Vaihtoaika: 15.02.2016 – 27.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite du Luxembourg

Ulla Konttijärvi, kevätlukukausi 2016 (15.2. – 3.7.2016), Université du Luxembourg, Luxembourg, Erasmus

Vaikka Luxemburgin yliopisto on verrattain uusi yliopisto, on järjestelmät ja palvelut tehty selkeiksi heti alusta asti. Kotivakuutuksenkin pystyi ottamaan yliopiston kautta täyttämällä yhden lomakkeen. Itse olin sen verran laiska sukeltamaan luxilaisten vakuutusten maailmaan, niin menin siitä mistä aita oli matalin. Minulla oli lisäksi matkavakuutus koko ajalle ja kotivakuutuksen Suomessa päivitettiin astetta parempaan juuri ennen vaihtoa, jolloin sain matkatavarat vakuutettua 6 kuukaudeksi ulkomaille halvemmalla kuin erillisellä matkatavaravakuutuksella. Vaihdossa ollessa ainakin itse tuli reissattua melko paljon, joten matkatavaravakuutuskin kannattaa olla kunnossa. (Kaveri joutui omaansa käyttämään, kun uudenkarhea läppäri varastettiin junassa Belgiassa.)

Vaihtoni Luxemburgissa sujui kaiken kaikkiaan mukavissa merkeissä. Erityisen ihanaa opintojen kannalta oli, että informaatiota sai helposti kolmella kielellä (saksa, ranska, englanti) yliopiston nettisivuilta ja SEVE (Service des Études et de la Vie Étudiante) auttoi kaikessa mahdollisessa parhaansa mukaan. Heiltä saattoi aina käydä kysymässä, jos ei tiennyt kenen puoleen kääntyä. Kurssit olivat selkeähkösti löydettävissä kurssiluetteloista yliopiston nettisivuilta.

Kielinä Luxemburgin yliopistossa käytetään saksaa, ranskaa ja englantia. Minun oli tarkoitus lähteä Luxiin treenaamaan ranskaa ja otinkin omalta alaltani kaikki mahdolliset ranskan kielellä olevat kurssit. Siis kaikki kaksi. Sosiaalityön opiskelijana Luxemburgiin kannattaakin suunnata enemmän treenaamaan saksan kielen taitoja kuin ranskaa! Loput kurssit valitsin englannin kielisinä muilta aloilta, sillä sosiaalityöstä ei ole tarjolla juuri englannin kielisiä kursseja. Kuitenkin ranskan kielen taidosta on hyötyä, sillä yliopiston kahviloiden ja ravintolan henkilökunta ei puhu englantia ja esimerkiksi junassa kuulutukset kuulutetaan luxemburgiksi ja ranskaksi. Luxemburg on siis itse maan ja pääkaupungin lisäksi kieli Luxemburgissa, mutta maan ulkomaalaisprosentin ollessa noin 49, ei sitä oleteta kaikkien ihmisten osaavan.

Itse olen lukiossa lukenut lyhyen ranskan ja yliopistolla pääsin kieltä petraamaan yhdelle kurssille vasta neljännen opiskeluvuoden syksyllä, eli juuri ennen vaihtoon lähtöä. Naureskelin pelonsekaisin tuntein, että noinkohan tulen pärjäämään ranskan kielisillä luennoilla, mutta kivuttomasti ne sujuivat. Puhuminen ei juurikaan kehittynyt, kun olin niin arka käyttämään kieltä, mutta kuullunymmärtäminen kehittyi kyllä luennoilla huimaa vauhtia. Lyhyelläkin ranskalla pärjää, vaikka se hiukan ruosteessa olisikin! Olisin yliopistolla halunnut ottaa ilmaisen ranskan puhekurssin, mutta se meni hankalasti muiden aikataulujen kanssa solmuun, enkä voinutkaan osallistua puhekurssille. Maksullinen ranskan kurssi oli muilta kuullun palautteen mukaan nipottavaa ja keskittyi aivan liikaa kielioppiin arkipäivän kommunikoinnin sijaan. Nämä kielikurssit ovat siis ilta-aikaan käytäviä kursseja, joista ei saa opintopisteitä.

Tenttikaudella hämmästyin suullisten tenttien määrästä. Suomessa en muistaakseni ole yhtään suullista tenttiä suorittanut, joten fakta, että puolet tenteistäni oli nyt suullisia, oli outoa. Suulliset tenttini vaihtelivatkin ryhmätenteistä opettajan kanssa kurssin teemoista jutusteluun ja kirjallisen tenttitilanteen kaltaiseen suulliseen tenttiin.

E erityisen tarpeelliseksi ja onnistuneeksi koin yliopiston järkkäämän pick-up – palvelun, jossa toiset opiskelijat hakevat vaihtarit lentokentältä/juna-asemalta ja vievät asunnolle avaimen kera. Oma hakijani oli myös buddyni, eli eräänlainen tuutori. Hän oli kerännyt minulle tietoa lääkärisuosituksista kauppojen sijaintiin kartalla ja oli tosi valmis auttamaan. En myöskään olisi ikimaaailmassa löytänyt asunnolleni Luxin lentokentältä ilman pick-upperia! Jos saavut yksin, eikä ole hakijaa kentällä vastassa, selviydy ensin rautatieasemalle, sieltä etsi juna, missä lukee Esch, jää pois Esch-sur-Alzetessa ja kävele/ota bussi kämpille. Suurin osa asunnoista on onneksi lähellä juna-asemaa! Esch on loppujen lopuksi pieni paikka niin väkimäärältään kuin pinta-alaltaankin. Kannattaa etukäteen tutustua mobiliteit.lu:hun, joka toimii samaan tapaan kuin Repa Reittiopas, mutta näyttää myös junat. Nettisivu/appi helpottaa huomattavasti oikeiden bussien löytämistä. Täytyy kuitenkin myös ikäväkseni todeta, että joissakin busseissa ei näyttötauluissa pyöri pysäkit, vaan mainokset. Kannattaa siis kysäistä kuskilta tai kanssamatkustajilta rohkeasti, josko he voivat neuvoa, mikäli bussin näyttötaulun avulla ei huomioida ensi kertaa matkustavia!

Itseni kohdalla monesta eri tutkinto-ohjelmasta kurssien ottaminen rajoitti kurssikaveriiniin tutustumista, sillä olin esimerkiksi vain yhdellä kasvatustieteiden kurssilla, jolloin kurssikaverit jäivät hyvin etäisiksi. Heillä oli tiukkaan hioutunut ryhmä ollessaan jo toisen vuoden opiskelijoita. Suosittelisinkin valitsemaan kursseja enemmän yhdestä tutkinto-ohjelmasta, jolloin porukkaan pääsee paremmin mukaan.

Asunnon hakeminen oli naurettavan helppoa parin rasti ruutuun – sivun täyttämisen ansiosta. Suurin osa opiskelija-asunnoista on vaihtareille tarjolla Esch-sur-Alzetessa, josta on muutamien kilometrien matka Belvalin kampukselle, johon kaikki aineet on pikku hiljaa ilmeisesti siirtymässä. Busseilla, junalla ja pyörällä yliopistolle pääsee kätevästi 15 – 30 minuutissa. Luxiin junamatka kestää 25 minuuttia. Suosittelen ehdottomasti opiskelijaresidenssiin muuttamista, sillä siellä tutustuu parhaiten ja suurin osa bileistä pidetään kuitenkin isommissa residensseissä. Itselläni kävi harmin paikka kun muutin 12 hengen kolmikerroksiseen taloon eikä mulle osunut yhtään kämppistä ennen huhtikuuta. Oma aktiivisuus siis korostui aika runsaasti, muilla kun seuraa riitti ihan vaan keittiöön menemällä.

ESN Luxembourgiin (Erasmus Student Network) ei valitettavasti kannata suotta luottaa tapahtumien merkeissä, sillä meille ensimmäisessä tapahtumassa jaetusta pienestä tapahtumalistasta yli puolet peruuntui ja peruuntumisista ei edes ilmoitettu. Esimerkiksi ilmoitettuna MultiKultiDinner – päivänäkin vielä mietittiin, että järjestetäänkö tapahtuma ja jos kyllä, niin missä. Järjestöä ja tapahtumia pyöritetään tietysti pienellä porukalla ja vapaaehtoisvoimin, joten peruuntumiset on ihan ymmärrettäviä. Ne on vaan harmillisia vaihtareiden kannalta ja tiedotuksen ollessa puutteellisesta ei ESN:stä valitettavasti jäänyt kovin hyvää kuvaa.

Yliopisto järkkää myös erilaisia taide- ja liikuntakursseja ilmaiseksi lähinnä ilta-aikaan. Harrastuspaikat vaihtelevat esimerkiksi Luxista Oberkorniin, Belvaliin ja Walferdangeen. Jotain voi siis hyvinkin löytyä juuri läheltäsi, eikä Luxemburg onneksi niin iso maakaan ole, että harrastuksiin kulkemiseen tarvisi hirmuisesti aikaa. Itse ihastuin ikihyviksi salsa&bachata – paritanssikurssiin, jota ollaan jatkamassa seuraavanakin lukuvuonna. Kävin myös silloin tällöin aerobiccaamassa, mutta taidekursseille en osallistunut.

Sää oli Luxissa loppujen lopuksi koko ajan Suomen keväinen. Helmikuussa oltiin nollan tuntumassa ja muutama hellepäivä sattui toukokuulle. Tämä vuosi oli kuulemma säiden puolesta vain huonoin vuosi aikoihin, kun kesäkuussa tentteihin sai vielä laittaa farkut päälle. Luxemburg ei kuitenkaan ole huimasti Suomea lämpoisempi, eikä mielestäni sateisempikaan, vaikka onkin etelämmässä ja lähempänä valtameriä.

Ruoka on hinnoiltaan samaa tasoa kuin Suomessa, mutta alkoholi on huomattavasti halvempaa. Halvin viinipullo kaupassa maksaa 2,5 e, mutta juotavaa viiniä saa jo 3,5 – 5 eurolla. Lasi viiniä Eschissä oli kalleimmillaan 2,5 euroa, joten baariin voi mennä helposti myös etkoille. Pieni tuoppi ilmeisesti paikallista Bofferding – olutta maksaa saman verran. Yökerhoissa ja Luxissa hinnat ovat kalliimpia.

Kannattaa ehdottomasti maksaa saapuessaan n. 37 euron liikennemaksu. Sillä et liiku lukukauden ajan vain Eschissä vaan koko maassa! Liikkuminen on siis opiskelijalle todella halpaa, vaikka ei 2 euron lyhytaikalippu tai 4 euron päivälippukaan kallista ole. Liikennemaksun maksettuasi saat opiskelijakorttiisi tarran, jota näytät aina konduktöörille junassa. Busseissa liikkuessasi voit mennä mistä tahansa ovesta sisään, eikä kukaan tarkista lippuasi. Olen kuullut, että busseissa liikkuisi tarkastajia, mutta kenenkään tuttuni en ole kuullut sellaiseen törmänneen. Itse myös sain matkustaa aina rauhassa, ja vierailemaan tullut poikaystäväniikin matkusti huoletta pummilla bussissa Eschistä Belvaliin. Juniin tarvitsee kuitenkin ehdottomasti lipun, sillä Esch-Lux välillä konduktööri tulee yhdeksällä kerralla kymmenestä tivaamaan lippua. Liikennemaksun maksettuaan on kätevä liikkua Luxissa myös päiväretkille katselemaan linnoja tai vaikka ehdotonta reippailukohdetta Mullerthalia, ”pientä

Sveitsiä”. Maksun ansiosta pääsee myös halvemmalla esimerkiksi Trieriin, kun tarvitsee erillisen lipun vain rajalta kohdekaupunkiin. Itse Luxemburgissa ei mielestäni ole kauheasti nähtävää, joten etuna on enemmänkin sijainti keskellä Länsi-Eurooppaa matkailun kannalta.

Vaihtoni oli hyvä kokemus ja uskon, että varsinkin itsevarmuudesta kielten suhteen on hyötyä. Myös eri kulttuureista tulleiden ihmisten keskellä eläminen kasvattaa ihmisenä ja hyödyttää minua varmasti haaveilemassani työssä pakolaisten kanssa. Ja onhan se nyt vaan kivaa, kun on kavereita ympäri Eurooppaa ja jopa Amerikkaa ja Brasiliaa myöten! Reissusuunnitelmia vaan puuhaamaan...

Ja vielä viimeinen sananen turvallisuudesta erään ranskalais-suomalaisen, Luxemburgissa asuvan kaverini suusta: Luxemburg on vähän niin kuin Suomi. Täällä tapahtuu vähemmän kun jossain Helsingissä, eikä tarvitse pelätä.